

AMBONESE DOOSSCHILDPAD

NEDERLANDSE NAAM
Ambonese doosschildpad

FRANSE NAAM
Tortue-boîte de Malaisie

ENGELSE NAAM
Southeast asian box turtle

**WETENSCHAPPELIJKE
NAAM**
Cuora amboinensis

AMBONESE DOOSSCHILDPADDEN ...

- Alle schildpadden van het genus Cuora hebben een scharnier in het buikschild waardoor ze bij gevaar hun schild volledig kunnen dichtklappen. Daardoor vormen ze een gesloten doosje, waarbij de aanval-ler nergens aan een week stukje van het dier kan. Vandaar dus de naam “doosschildpad”.
- Het zijn echte moerasschildpadden, volledig aan-gepast aan het leven in het water, met zijdelings afgeplatte roeipoten en zwemvliezen tussen de te-nen. Ze houden vooral van ondiep, stilstaand water.
- Ze zijn snel herkenbaar aan hun karakteristieke gele strepen op de kop.

KENMERKEN

- Klasse: reptielen
- Orde: schildpadden
- Familie: Oude Wereld-Moerasschildpadden
- Schildlengte: 20 - 25cm
- Gewicht: tot bijna 2 kg (mannetjes wat groter en zwaarder dan vrouwtjes)
- Max. leeftijd: kunnen tot 38 jaar oud worden

VERSPREIDINGSGEBIED

De soort komt voor in grote delen van zuidoost Azië: van de Nicobareilanden over Oost-Indië (As-sam), Bangladesh, Bhutan, Myanmar, Thailand, Cambodia, Laos, Centraal- en Zuid-Vietnam, West-Maleisië, Singapore, verschillende eilanden van de Filippijnen en van Indonesië (oa. Ambon, waarnaar deze soort vernoemd is). In dit grote verspreidingsgebied zijn dan ook 4 verschillende ondersoorten gekend.

VERSPREIDINGSGEBIED
AMBONESE DOOSSCHILDPADDEN

BIOTOOP

Jonge dieren zijn volledig aquatisch, ze leven in stilstaande wateren zoals moerassen, vijvers, poelen, rijstvelden,... in tropische regenwoudgebieden. Volwassen dieren blijven sterk aan het water gebonden, maar komen meer op land (wel steeds in de nabijheid van water).

VOEDING

Omnivoor: ze eten ongeveer evenveel plantaardig als dierlijk voedsel (moeras- en waterplanten, occasioneel vruchten, ongewervelden zoals regenwormen, weekdieren en soms ook wat vis).

VOORTPLANTING

Vrouwtjes zijn boller, iets groter en iets ronder dan mannetjes en hebben een vlak buikschild. Volwassen mannetjes hebben een hol buikschild, om bij de paring beter op het vrouwtje te passen. Mannetjes hebben tevens een langere staart dan vrouwtjes, en een dikkere staartbasis. Ze zijn geslachtsrijp op een leeftijd van 4 tot 5 jaar. Bij de paring bijt het mannetje in de nek van het vrouwtje, en deze hebben dan ook dikwijls bijtonden of littekens ervan in de nekstreek. Vrouwtjes graven een put waarin ze tussen 1 en 5 (gewoonlijk 2 of 3) ronde eieren leggen. De eieren komen na 60 – 85 dagen uit. Eénmaal de jongen uit het ei komen staan ze er alleen voor; er is geen ouderzorg. Vanwege het permanent warme klimaat kan deze schildpad meerdere legsels per jaar produceren.

BEDREIGD

In grote delen van het verspreidingsgebied is de soort bedreigd, voornamelijk vanwege de jacht voor menselijke consumptie. Daarnaast wordt de soort ook gebruikt in de traditionele Chinese geneeskunde en is ze gewild in de terrariumhandel.

IUCN-status
KWETSBAAR

